

gerne vil have, men derfor svarer jeg jo alligevel på tingene. Det synes jeg man skal anerkende, selv om man ikke får det ønskede svar. Nu er jeg jo ikke repræsentant for Socialdemokratiet, jeg er repræsentant for Venstre og har derfor en anden opfattelse af tingene.

Derfor kan jeg klart svare nej til det spørgsmål, som fru Lone Møller stillede, hvis ellers fru Møller efter den lange historie kan huske, hvad det var, nemlig om vi spildte pengene.

Nej, tværtimod. Det er jo det, der ligger i hele planen her. Det er jo derfor, »Liv i musikken« er en fornuftig plan. Det er jo, som jeg sagde, fagfolk, der tager stilling her, det er ikke Socialdemokrater og andre, der stiller forslag, som måske ikke har det faglige fundament, det skal have for at realiseres på en fornuftig måde.

Kl. 18.35

Så jeg mener, at netop med den plan, som regeringen har lagt frem her, spilder man ikke pengene med uovervejede forslag, med forslag, som ikke giver mest musik for pengene. Det er jo det, vi gerne vil have her.

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Fru Lone Møller som ordfører.

Lone Møller (S):

Selv om hr. Eyvind Vesselbo her har sagt, at det dårligt kan gå bedre, så vil jeg nu nok påstå, at den danske musikbranche og de danske musikere ikke har det alt for godt i disse år. Det er vel næppe nogen hemmelighed, i hvert fald ikke for dem, der er i branchen.

Medierne har gennem efterhånden flere år bragt historier om faldende salg af cd'er, om stigende kopiering af musik og om musikere, der har svært ved at trænge igennem til de etablerede pladeselskaber og dermed også til publikum.

Da kulturministeren på den forrige mediemesse udråbte 2003 til musikkens år, modtog vi det derfor med en forsigtig glæde blandet med et lille håb om, at blot nogle af vores forventninger ville blive indfriet. Til kulturministerens ros vil jeg sige, at der er faktisk sket meget på musikområdet i år 2003. Vi har set nogle spændende tiltag som f.eks. de konservatoriestuderendes mulighed for praktikophold hos landsdelsorkestrene og den nye sangskriveruddannelse under Det Rytmske Musikonservatorium, men jeg mener bare ikke, det er nok.

Da Folketinget i 1997 besluttede at gøre noget for at forbedre forholdene for den danske filmverden, blev der gået helt anderledes drastisk til

værks. Man vedkendte sig dengang et politisk ansvar for at støtte en kunstart, der havde problemer på grund af ændrede markedsvilkår. Det er lige præcis den situation, musikken befinder sig i, og selv om den succesfulde filmlov ikke kan overføres direkte til musikområdet, mener jeg ikke, at vi bør være blinde for de positive erfaringer, vi har fået derfra siden 1997.

Derfor udspringer det her forslag faktisk af et ønske om at gøre lige så meget for dansk musikmiljø, som der er gjort for filmbranchen igennem de senere år. Der indgår en række forskellige ordninger og støttemodeller i forslaget, som efter vores mening tilsammen vil forbedre musiklivets vilkår, både for musikerne og for musikbranchen.

Vi mener, at kulturministerens musikår kulminerede med åbningsarrangementet i dette års mediemesse i Cannes. Også dette arrangement fortjener ros. Det gav en god eksponeringsmulighed for den danske musikbranche. Vi vil gerne være med til at tage tråden op der, hvor kulturministeren slap. Der er nemlig stadig brug for tiltag.

Hvis ikke der bliver fulgt op på den eksponering, dansk musik fik i Cannes i januar, så er der tale om en dårlig investering. Hvem kunne forestille sig, at en dansk virksomhed lavede et stort eksportfremstød i et andet land og derefter trak sig tilbage fra markedet igen og bare ventede på, at nogle andre kom med et eller andet initiativ? Det er fuldstændig tåbeligt at forestille sig.

Eksportstøtten gør det ikke alene. Den kan ikke hjælpe musikmiljøet ud af den situation, som det befinder sig i. Der er brug for talentudvikling, der er brug for talentpleje. Kulturministeren har indset det, når det kommer til den klassiske musik, hvor den musiske fødekæde har været under stor bevågenhed. En sådan talentpleje er der også brug for inden for andre musiske genrer. Der er brug for et musikens Team Danmark. Sammen med en 50/50-ordning i stil med den, der i dag fungerer på filmområdet, vil det skabe grobund for større satsninger fra pladeselskabernes side på både nye og mere etablerede kunstnere.

Endelig ønsker vi faktisk en indkøbsordning og ikke en spærretid. Ministeren luftede jo her, at man nu vil have karenstid. Vi mener ikke, at en indkøbsordning kun skal begrænse sig til biblioteker og skolebiblioteker, men det kunne være et godt initiativ at få ud i virksomheder, ud på vores ambassader ude i verden, så vi netop